

Penso en el mar

El mar ens dóna uns volts de companyia,
ona que mor, escuma, freu, badia;
s'allarga amb l'esguard nostre, és horitzó
davant la nau, deixant rera el timó;
és terrassa, és el blau amb què s'ofrena,
és moviment, reflex, presència plena.
Mes, pèlag o oceà, també és pregon,
il·limitat o amb els confins del món,
absent sense els colors de què es deslliga,
misteriós per a una falla antiga,
ignorat amb el naufrag que s'hi perd,
i amb el gran centre de silenci, incert.
Com l'ànima, té vores, sons, imatges,
i és profund i tancat lluny de les platges.
Té, com la poesia, ones a dir,
i resta mut, al fons, el cor marí.

(Declarat amb el vent [1963])
Obres completes, vol. 3. Llibres del Mall